

der fik form af et nyt kapitel (VIII a) i byggestøtteleven, omfattende 7 paragraffer (§§ 52 a—52 g), vedtoges enstemmigt.

Efter den gældende kredit- og hypotekforeningslovgivning er den maksimale lånegrænse for amortisable kreditforeningslån 60 pct. af vedkommende ejendoms værdi og for hypotekforeningslån 75 pct. af værdien. Medens man før den 1. verdenskrig i reglen kunne regne med at få kredit- og hypotekforeningslån op til den maksimale grænse på 75 pct. af ejendommens anskaffelsessum, faldt foreningernes belåning væsentligt i årene efter krigen, og umiddelbart før den 2. verdenskrig udgjorde den gennemgående kun 55 pct. af anskaffelsessummen for nybyggeri. Og da den kraftige prisstigning under og efter den 2. verdenskrig ikke har været efterfulgt af en tilsvarende forhøjelse af foreningernes udlån, er størrelsen af disse lån i forhold til anskaffelsessummen yderligere dalet — gennemsnittet kan for tiden ikke sættes højere end 35 pct. For det byggeri, der foregår med offentlig støtte, har denne udvikling ikke medført finansieringsvanskeligheder, idet statslånet har dækket også den del af anskaffelsessummen, som tidligere normalt blev dækket af kredit- og hypotekforeningslån. Men for den del af det private boligbyggeri, der foregår uden offentlig støtte, har udviklingen medført store prioriteringsvanskeligheder. Det er disse vanskeligheder, der søges afhjulpet ved den nye lov, som i *princippet* går ud på at supplere kredit- og hypotekforeningslån, eventuelt sparekasselån, med statslån, således at den private bygherre derved opnår en rimelig belåning, men dog selv må præstere et forholdsvis betydeligt beløb og overtage så stor en del af risikoen ved byggeriet, at en kontrol som den, der i almindelighed foregår med det støttede byggeri, ikke er nødvendig.

Medens der i det af boligministeren fremsatte forslag ikke var trukket nogen grænse for det boligbyggeri, der skulle kunne komme i betragtning efter de nye låne regler, blev disse ved en i folketinget foretaget ændring begrænset til alene at omfatte nyopførte *en- og tofamiliehuse* med et *etageareal* på højst henholdsvis 130 og 230 m²; i tofamiliehuse må ingen af lejlighederne have et større areal end 130 m².